

Fredagen den 18 december 1998

BILAGA II

Förklaring från Europaparlamentet

Europaparlamentet anser att gemenskapens rättsakt skall vara självförklarande. Institutionerna och/eller medlemsstaterna får inte anta några tolkningsförklaringar.

Antagandet av tolkningsförklaringar föreskrivs inte i fördragen och är oförenligt med gemenskapsrättens natur.

b) A4-0460/98

Resolution om kommissionens rapport till Europeiska rådet — Bättre lagstiftning 1997 (KOM(97)0626 — C4-0656/97)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens (KOM(97)0626 — C4-0656/97),
- med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och särskilt artikel 3b,
- med beaktande av Amsterdamfördraget och särskilt protokoll nr 7 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna,
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådet i Edinburgh den 11-12 december 1992 och Europeiska rådet i Cardiff den 15-16 juni 1998,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 25 oktober 1993 mellan parlamentet, rådet och kommissionen om förfaranden för att genomföra subsidiaritetsprincipen ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 13 maj 1997 om tillämpning av subsidiaritetsprincipen ⁽²⁾,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och medborgarrätt och yttrandet från utskottet för institutionella frågor (A4-0460/98), och av följande skäl:
  - A. Subsidiaritetsprincipen är en politisk princip med konstitutionellt värde, och det faktum att den förts in i fördraget är en uppmaning till berörda aktörer att sträva efter största möjliga effektivitet när de väljer lämplig beslutsnivå.
  - B. Det finns ingen anledning att tillämpa subsidiaritetsprincipen på områden där gemenskapen ensam är behörig.
  - C. Samtidigt som subsidiaritetsprincipen tillämpas måste hela gemenskapens regelverk bibehållas. Därför strider en tillbakagång i gemenskapsintegrationen mot fördraget.
  - D. Subsidiaritetsprincipen är en av flera principer i fördraget, och den får inte bli ett hinder för tillämpningen av övriga principer, till exempel den solidaritetsprincip som följer av målet om ekonomisk och social sammanhållning.
  - E. Proportionalitetsprincipen innebär att gemenskapen måste begränsa sina insatser till vad som är nödvändigt för att nå de mål som satts upp i fördraget.
  - F. Subsidiaritetsprincipen får inte tillämpas på ett sådant sätt att antagandet av direktiv med tydliga mål och juridiskt bindande skyldigheter för medlemsstaterna blir lidande.
  - G. Det uppstår problem till följd av att det inte finns någon inbördes rangordning mellan gemenskapens olika rättsakter.

⁽¹⁾ EGT C 329, 6.12.1993, s. 135.

⁽²⁾ EGT C 167, 2.6.1997, s. 34.

Fredagen den 18 december 1998

1. Parlamentet påminner om att kravet på att ta fram lagstiftning av god kvalitet avser både texternas formella kvalitet och deras innehåll, och en förutsättning för att den lagstiftning som tas fram skall godtas och följas av medborgarna är att den blir enklare och tydligare och står i överensstämmelse med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna,
2. beklagar att kommissionen behandlar både tillämpningen av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna och frågor som rör texternas formella kvalitet i ett och samma dokument och påpekar att detta angreppssätt förhindrat en fördjupad analys av de olika frågorna,
3. påminner om att subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna utgör juridiskt bindande konstitutionella regler för institutionerna och medlemsstaterna och att subsidiaritetsprincipen inte gäller på de områden där gemenskapen ensam är behörig,
4. välkomnar det faktum att det i protokoll nr 7 fogat till Amsterdamfördraget sägs att "tillämpningen av subsidiaritetsprincipen skall ske med iakttagande av de allmänna bestämmelserna och av fördragets mål, särskilt när det gäller att fullt ut behålla gemenskapens regelverk och jämvikten mellan institutionerna" och att den inte skall "påverka de principer som domstolen har utvecklat i fråga om förhållandet mellan nationell rätt och gemenskapsrätt" (punkt 2),
5. konstaterar med tillfredsställelse att man i detta protokoll inte betraktar subsidiaritetsprincipen som en enkelriktad princip som systematiskt skall tillämpas på gemenskapens bekostnad, utan som ett "dynamiskt begrepp" som skall göra det möjligt att "utvidga räckvidden för gemenskapsåtgärder som vidtas inom ramen för gemenskapens befogenheter", "när omständigheterna kräver det", "och omvänt att inskränka dessa åtgärder eller upphöra med dem när de inte längre är berättigade" (punkt 3),
6. beklagar att kommissionen inte har gjort någon ingående analys för att visa att subsidiaritetsprincipen inte har tillämpats på bekostnad av gemenskapens regelverk, trots att parlamentet i sin resolution av den 13 maj 1997 uppmanade kommissionen att göra detta,
7. uppmanar rådet att ta ställning till de liggande lagstiftningsförslagen från kommissionen om bolagsrätt, fri rörlighet för personer och skattesystem,
8. gläder sig över att kommissionens intagit ett konkret angreppssätt när det gäller subsidiaritetsprincipen genom att göra en systematisk utvärdering av varje enskilt fall, varje gång en åtgärd planeras, och att kommissionen på så sätt, genom att identifiera den gemensamma dimensionen på det aktuella problemet, visar att varje åtgärd är berättigad och att varje gemenskapsåtgärd har ett mervärde i termer av effektivitet,
9. anser att man bör angripa problem som det på nationell och regional nivå krympande handlingsutrymmet för de politiska beslutsfattarna, inte genom att skära ned på gemenskapens verksamhet, utan genom att utveckla den på ett konstruktivt sätt,
10. konstaterar att kommissionen under 1997 drog tillbaka "ett trettiotal" förslag till rättsakter som blivit föråldrade och uppmanar kommissionen att i fortsättningen underrätta Europaparlamentet i förväg om sådana åtgärder,
11. uttrycker återigen sin oro över tendensen att lägga fram ramdirektiv (till exempel på vattenområdet, när det gäller mervärdesskatt på telekommunikationstjänster, transport av farligt gods på inre vattenvägar, beskattning av energiprodukter och flygplatsavgifter) när man misslyckats med mer ambitiösa förslag och betonar att man på så sätt riskerar att skapa en lagstiftning med osäker status, som är mindre bindande ("soft law") och osäkrare och som innebär en fiktiv harmonisering och ett oberäkneligt införlivande i de nationella rättsordningarna; betonar dessutom att man riskerar att skapa förvirring om direktiv och rekommendationer, såsom de definieras i artikel 189 i EG-fördraget,
12. välkomnar i princip kommissionen tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen och dess förberedelse- och samrådsverksamhet i samband med lagstiftningens tillkomst; kommissionen bör emellertid se till att de förslag man tillsammans med parlamentet beslutat om i det årliga lagstiftningsprogrammet verkligen läggs fram i enlighet med tidsplanen,
13. konstaterar samtidigt med oro att kommissionen i alltför stor omfattning tar fram dokument som inte är av lagstiftningskaraktär (grön- och vitböcker, meddelanden och tolkningsmeddelanden) och att obalansen ökar mellan den här verksamheten och lagstiftningsverksamheten, där kommissionen ensam har initiativrätt,
14. uppmanar Europeiska rådet att inför de kommande reformerna av institutionerna fundera över frågan om en översyn av klassificeringen av gemenskapens rättsakter och införandet av en rangordning mellan de olika bestämmelserna,

Fredagen den 18 december 1998

15. uppmanar kommissionen att också tillhandahålla noggrannare uppgifter om utvecklingen av antalet andra föreskrifter än direktiv, såsom tillämpningsföreskrifter m.m.,
16. påminner om att subsidiaritetsprincipen är en politisk princip bland andra och framför allt att den inte får utnyttjas för att begränsa de åtgärder gemenskapen vidtar för att i enlighet med målet om ekonomisk och social sammanhållning säkerställa solidaritet mellan de olika regionerna,
17. uppmanar rådet att försöka se till att strävandet efter kompromisser inte leder till att de lagstiftningsförslag som läggs fram för rådet urvattnas eller blir tvetydiga,
18. uppmanar också rådet att avstå från vanan att bifoga förklaringar i bilaga till lagstiftningen; påminner i detta avseende om att domstolen kategoriskt vägrar att ta hänsyn till dessa förklaringar vid tolkning av lagstiftning om inte en sådan förklaring uttryckligen nämns i själva rättsakten,
19. uppmanar kommissionen och rådet att se till att en förenkling av lagstiftningen inte används som en förevändning för att sänka skyddsnivån när det gäller miljö, produktkvalitet samt hälsa och säkerhet för arbetstagare,
20. uppmanar kommissionen att fortsätta med sina ansträngningar för att förenkla, kodifiera, konsolidera och förbättra åtkomsten till gemenskapens rättsakter och att inte samtidigt lägga fram separata förslag till kodifiering och innehållsmässig ändring av samma text,
21. anser det önskvärt att de nationella parlamentet i god tid får tillgång till lagstiftningsförslag och förberedande dokument så att de vid behov kan ta ställning till vissa frågor och på så sätt förbättra samarbetet med Europaparlamentet; välkomnar det faktum att protokollet till Amsterdamfördraget om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen innehåller bestämmelser i denna riktning,
22. uppmanar de nationella parlamenten att, både inom ramarna för sina egna befogenheter och för befogenheter som tillfaller de regeringar de har att kontrollera, se till att gemenskapsdirektiven införlivas med den nationella lagstiftningen på ett korrekt sätt och inom föreskriven tid,
23. uppdrar åt sin ordförande av vidarebefordra denna resolution till kommissionen, rådet, de nationella parlamenten och Regionkommittén.

4. Programmet "Tempus III" *

A4-0464/98

Förslag till rådets beslut om antagande av den tredje fasen i det alleuropeiska samarbetsprogrammet för högre utbildning (Tempus III) (2000-2006) (KOM(98)0454 – C4-0554/98 – 98/0246(CNS))

Förslaget godkändes med följande ändringar:

KOMMISSIONENS FÖRSLAG (*)

ÄNDRINGAR

(Ändringsförslag 1)

Stycke –1 i ingressen (nytt)

–1. Vid Europeiska rådets möte i Strasbourg den 8 och 9 december 1989 gavs rådet i uppdrag att på grundval av ett förslag från kommissionen vidta åtgärder för att länderna i Central- och Östeuropa skulle kunna delta i program av utbildnings- och/eller yrkesutbildningskaraktär liknande de befintliga gemenskapsprogrammen.

(*) EGT C 270, 29.8.1998, s. 9.